

Anonymizovaná verze

Překlad

C-27/20 - 1

Věc C-27/20

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce

Datum doručení:

21. ledna 2020

Předkládající soud:

Tribunal de grande instance de Rennes (Francie)

Datum předkládacího rozhodnutí:

7. června 2019

Navrhovatelé:

PF

QG

Odpůrkyně:

Caisse d'allocations familiales d'Ille-et-Vilaine (CAF)

TRIBUNAL DE GRANDE INSTANCE DE RENNES

(SOUD V RENNES, FRANCIE)

SOCIÁLNÍ ZABEZPEČENÍ

[omissis]

ROZSUDEK

NAVRHOVATELÉ:

PF

RENNES

[omissis]

[*omissis*] QG

[*omissis*] RENNES

[*omissis*]

[*omissis*] **ODPŮRKYNĚ:**

[*omissis*] **CAF D'ILLE-ET-VILAINE POLE JURIDIQUE**
[*omissis*] RENNES [*omissis*]

[*omissis*]

POPIS SPORU

Z předložených dokumentů vyplývá, že manželé PF a QG, francouzští státní příslušníci, přiznali v roce 2011 zdanitelný příjem ve výši 59 734 € a v roce 2012 ve výši 63 680 € a byly jim přiznány rodinné přídavky v plné výši 458,02 € měsíčně na jejich 4 nezletilé děti.

Vyplácení tohoto přídavku bylo přerušeno v důsledku vyslání QG, soudce zařazeného v první služební třídě, na místo referendáře zaměstnaného u Soudního dvora Evropské unie v Lucemburku [*omissis*] na dobu 3 let, které bylo spojeno se zvýšením ročních příjmů před zdaněním, a to konkrétně na částku 123 609 € v roce 2015 a 132 499 € v roce 2016.

Poté, co se manžel od září 2017 vrátil do Francie do svého původního zaměstnání a podstatně se mu tak snížily pracovní příjmy, podali navrhovatelé k CAF dne 1. prosince 2017 žádost o rodinné přídavky založenou na aktuálních příjmech a požadující, aby bylo upuštěno od použití ustanovení článku R 532-3 code de la sécurité sociale (zákoník o sociálním zabezpečení), který definuje referenční kalendářní rok jako předposlední rok předcházející výplatnímu období (tedy rok 2015).

Dopisem ze dne 24. ledna [2018] odpověděla CAF de l'Ille-et-Vilaine, že měsíční výše přídavku k výplatě činí 115,65 €.

Dne 20. února 2018 předložili PF a QG věc doporučeným dopisem s doručenkou tribunal aux affaires de sécurité sociale de Rennes (soud pro věci sociálního zabezpečení v Rennes, Francie), a navrhli jednak zrušení rozhodnutí CAF 35 stanovící měsíční výši rodinného přídavku na částku 115,65 € a na částku 462,62 € počínaje měsícem září 2017, jednak požádali o stanovení měsíční výše rodinného přídavku na základě aktualizovaných příjmů ve výši 63 680 € a s ohledem na 4 děti na částku 462,62 € (**žaloba 18/200**).

Dne 13. května 2018 předložili navrhovatelé doporučeným dopisem s doručenkou věc rovněž tribunal aux affaires de sécurité sociale de Rennes (soud pro věci sociálního zabezpečení v Rennes), v důsledku zamítavého rozhodnutí komise pro smírné řešení sporů ze dne 20. dubna 2018 (žaloba **21800480**).

Navrhovatelé za tímto účelem tvrdí, že:

- pojišťovna nedodržela články 20 a 45 Smlouvy o fungování Evropské unie, článek 4 nařízení č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení a článek 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 492/2011 o volném pohybu pracovníků uvnitř Unie,

- v případě pochybností ohledně použití unijního práva je namístě položit předběžnou otázku Soudnímu dvoru Evropské unie. [omissis]

[omissis] [návrh na předložení žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce]

- že článek R 532-3 zákoníku o sociálním zabezpečení je zjevně protiprávní, jelikož porušuje zásadu rovného zacházení.

Navrhovatelé ve svém shrnutí návrhových žádání ze dne 22. října 2018, která byla při jednání ústně zopakována a na něž se výslovně odkazuje, setrvávají na svých původních návrzích.

Caisse d'allocations familiales de d'Ille-et-Vilaine (CAF) požaduje, aby soud prohlásil žalobu za neopodstatněnou a potvrdil rozhodnutí komise pro smírné řešení sporů, a to jednak z důvodu neexistence porušení práva Evropské unie a jednak na základě ustanovení článku R 352-3 zákoníku o sociálním zabezpečení, který neporušuje zásadu rovného zacházení.

ODŮVODNĚNÍ ROZHODNUTÍ

Z důvodu spojitosti mezi oběma věcmi a v rámci řádného výkonu spravedlnosti je namístě nařídit spojení žalob 18.00200 a 18.00480.

Co se týče výpočtu pro stanovení nároku na rodinné přídavky, článek R 532-3 zákoníku o sociálním zabezpečení stanoví:

Rozhodnými příjmy jsou příjmy dosažené během referenčního kalendářního roku. Referenčním kalendářním rokem je předposlední rok předcházející výplatnímu období.

S výhradou ustanovení článků R. 532-4 až R. 532-8 a následujících pododstavců tohoto článku se zohledňovanými příjmy rozumí veškeré čisté příjmy v kategoriích zohledňovaných pro stanovení daně z příjmu podle sazebníku poměrně zdaňovaných příjmů nebo příjmů podléhajících srážce daně z příjmů, jakož i příjmy dosažené mimo Francii nebo vyplácené mezinárodní organizací, s výjimkou příjmů dětí, které byly předmětem společného zdanění a dále:

a) odpočet z titulu pohledávek výživného uvedený v bodě 2 II článku 156 code général des impôts (všeobecný daňový zákoník) a zvýšených za podmínek stanovených v bodu 7 článku 158 všeobecného daňového zákoníku;

b) snížení uvedené v článku 157 bis všeobecného daňového zákoníku ve prospěch starších nebo invalidních osob.

Zohledňují se rovněž:

1° denní příspěvek uvedený v bodu 2° článku L 431-1, a to po uplatnění odpočtu odpovídajícímu odpočtu uvedenému v druhém pododstavci bodu 3° článku 83 všeobecného daňového zákoníku;

2° pracovní příjmy uvedené v článku 81c všeobecného daňového zákoníku;

Z vyúčtování příjmů jsou vyloučeny nedoplatky na doživotních důchodech určených pro zdravotně postiženou osobu a uvedených v článku 199f (2°) všeobecného daňového zákoníku.

Nepřihlíží se k odpočtům prováděným na základě článku 156-1 všeobecného daňového zákoníku z titulu převodu ztrát zjištěných za rok předcházející roku, který je zohledňován.

Pokud příjmy za referenční rok u příjemce nebo jeho manžela či druha nepocházejí ze závislé činnosti a pokud tyto příjmy nejsou známy v okamžiku podání žádosti nebo při přezkumu nároku, zohledňují se naposledy známé příjmy určené za podmínek stanovených v předchozích pododstavcích. Tyto příjmy jsou valorizovány podle vývoje průměrného ročního indexu spotřebitelských cen domácností za referenční kalendářní rok, který je uveden v hospodářské a finanční zprávě připojené k návrhu rozpočtového zákona.

V případě nesezdaného soužití se zohledňují celkové příjmy každého z partnerů za referenční rok; tyto příjmy jsou určeny za podmínek stanovených v předchozích pododstavcích.

Článek 49 code de procédure civile (občanský soudní řád) stanoví:

Každý soud, jemuž je předložen návrh spadající do jeho pravomoci, posoudí, i když si to vyžaduje výklad smlouvy, všechny důvody uváděné na obranu, s výjimkou těch, které se týkají otázky spadající do výlučné pravomoci jiného soudu.

Pokud je k vyřešení sporu potřeba zodpovědět otázku, která představuje významnou obtíž a která spadá do pravomoci správního soudu, soud obecného práva, jemuž byla věc původně předložena, ji předá správnímu soudu příslušnému podle hlavy první svazku III code de justice administrative (soudní řád správní). Soud přeruší řízení až do rozhodnutí o předběžné otázce.

Článek 267 Smlouvy o fungování Evropské unie zní:

Soudní dvůr Evropské unie má pravomoc rozhodovat o předběžných otázkách týkajících se:

- a) výkladu smluv,*
- b) platnosti a výkladu aktů přijatých orgány, institucemi nebo jinými subjekty Unie.*

Vyvstane-li taková otázka před soudem členského státu, může tento soud, považuje-li rozhodnutí o této otázce za nezbytné k vynesení svého rozsudku, požádat Soudní dvůr Evropské unie o rozhodnutí o této otázce.

Vyvstane-li taková otázka při jednání před soudem členského státu, jehož rozhodnutí nelze napadnout opravnými prostředky podle vnitrostátního práva, je tento soud povinen obrátit se na Soudní dvůr Evropské unie.

Vyvstane-li taková otázka při jednání před soudem členského státu, které se týká osoby ve vazbě, rozhodne Soudní dvůr Evropské unie v co nejkratší lhůtě.

Podle článku 45 Smlouvy (odst. 2) zahrnuje volný pohyb pracovníků odstranění jakékoli diskriminace mezi pracovníky členských států na základě státní příslušnosti, pokud jde o zaměstnávání, odměnu za práci a jiné pracovní podmínky.

Podle této zásady představují omezení volného pohybu veškerá vnitrostátní opatření, která zakazují, brání nebo činí méně atraktivní výkon základních svobod, členské státy mohou nicméně přijmout vnitrostátní opatření, pokud tato odpovídají naléhavým důvodům obecného zájmu, jsou způsobilá k zajištění sledovaného cíle a nepřekračují meze toho, co je k jeho dosažení nezbytné, přičemž vnitrostátní právní předpisy jsou způsobilé k zajištění sledovaného cíle pouze za předpokladu, že skutečně odpovídají snaze dosáhnout jej soudržným a systematickým způsobem.

Též je třeba připomenout, že zásada zákazu diskriminace zakotvená v článcích 45 a 49 Smlouvy zakazuje nejen přímou nebo zjevnou diskriminaci, ale také všechny formy diskriminace, které na základě uplatnění jiných rozlišovacích kritérií vedou ve skutečnosti ke stejnému výsledku.

V projednávaném případě vyvstává otázka, zda napadené ustanovení může být odůvodněno naléhavými důvody obecného zájmu, nebo zda má diskriminační povahu.

Vzhledem k panující nejistotě a s ohledem na to, že občan členského státu Unie musí ve všech členských státech požívat stejného právního zacházení, které je přiznáno státním příslušníkům těchto členských států nacházejícím se ve stejné situaci, bylo by neslučitelné s právem volného pohybu, aby s ním v členském státě, jehož je státním příslušníkem, bylo zacházeno méně výhodně, než by tomu bylo v případě, kdy by nevyužil možností daných Smlouvou v oblasti volného

pohybu, proto je namístě předložit Soudnímu dvoru evropské unie [předběžnou otázkou]:

[*omissis*]

Z TĚCHTO DŮVODŮ

Soud [*omissis*]

[*omissis*]

- Předkládá Soudnímu dvoru Evropské unie následující otázku:

„Má být unijní právo, zejména články 20 a 45 Smlouvy o fungování Evropské unie, jakož i článek 4 nařízení č. 883/2004 a článek 7 nařízení č. 492/2011, vykládáno v tom smyslu, že brání takovému vnitrostátnímu ustanovení, jako je článek R 532-3 code de la sécurité sociale (zákoník o sociálním zabezpečení), které definuje referenční kalendářní rok pro výpočet rodinných přídatků jako předposlední rok předcházející výplatnímu období, jehož použití v situaci, kdy příjmy příjemce podstatně vzrostou v jednom členském státě a po jeho návratu do státu původu [následně] poklesnou, vede k tomu, že je tento příjemce, na rozdíl od rezidentů, kteří nevyužili své právo volného pohybu, připraven o část svého nároku na rodinné přídatky?

- Přerušuje řízení o žalobě QG a PF,

[*omissis*]. [procesní náležitosti]